

Finna sig

Agnes Lidbeck

[Download now](#)

[Read Online](#)

Finna sig

Agnes Lidbeck

Finna sig Agnes Lidbeck

Annas självuppfattning förändras dramatiskt när hon blir mamma. Trots konflikterna med maken blir hon kvar med honom, men med tiden söker hon bekräftelse i en relation med en äldre man, Ivan. När han drabbas av en sjukdom faller det på Anna att vårda honom fram till hans död.

I alla dessa skeenden är hon klaustrofobiskt låst, styrd av en sträng disciplin, som i stunder ändå känns paradoxalt befriande.

Agnes Lidbecks debut är en resonerande undersökning av ständigt omdebatterade kvinnoroller.

Finna sig Details

Date : Published March 6th 2017 by Norstedts

ISBN :

Author : Agnes Lidbeck

Format : Hardcover 201 pages

Genre : Fiction, European Literature, Swedish Literature, Cultural, Sweden, Contemporary

 [Download Finna sig ...pdf](#)

 [Read Online Finna sig ...pdf](#)

Download and Read Free Online Finna sig Agnes Lidbeck

From Reader Review Finna sig for online ebook

Mariamosh says

Denna debut av Lidbeck hade ett intressant upplägg där vi får följa en och samma kvinna och hennes problematiska förhållande till olika relationer. Hon definierar sig själv utifrån hur andra män(niskor) ser på henne och blir nästintill tillintetgjord. Läsvärd! (Men Förlåten, som gavs ut efter denna, är en ännu starkare läsoplevelse).

sofia says

Vill ha ett eget exemplar av denna kontroversiella (men ack så sanna) - så jag kan skriva kommentarer i marginalen.

Johan Thilander says

Har letat efter en bok som kan göra vad *Egenmäktigt förfarande* gjorde för mig, och denna gör ett bra jobb. Likheter finns såklart i motiv, men också i det vetenskapligt färgade språket (med inslag av lagtext), och - kanske framförallt - i hur alla kultursidor och kritiker i Sverige förväxlar sin frustration och sin avsmak för huvudkaraktärerna med sitt kvinnoförakt. Stark debut, jag är väldigt imponerad.

Eva Forslund says

Första halvan tyckte jag var äckligt fantastisk. Andra som en dålig version av egenmäktigt förfarande. Snittet blir tre. Bra tema med självupppoffring

Lena says

Jäklar! Den iakttagelseförmågan är jag nog glad att jag inte har... Modigt, roligt, sorgligt och fruktansvärt hemskt...

Maria Lundgren says

Jag blev så o-er-hört illa berörd när jag läste, för min egen skull och hela världens, och känner mig fortfarande helt illa till mods, en vecka senare. Det reaktiva och proreaktiva (?) livet. Så jävla sorgligt.

Helena Dahlgren says

En debut med imponerande skärpa. Tänk en svensk *Avd. för grubblerier*, eller en Maj för 2010-talet. Kanske lite Ester Nilsson också i det nyktra dekonstruerandet av kvinnlighet och kärlekens koder och irrbloss. I Anna, kvinnan som finner sig (utan att finna sig själv), har Agnes Lidbeck skapat en karaktär som både skaver och skapar motvillig igenkänning. Vad innebär det att vara kvinna idag? Att vara mor? Går det någonsin att frigöra sig från den manliga blicken? *Finna sig* gör mig innehållsmässigt en smula nedklämd, men stilistiskt upprymd. 2017 års debutantprisvinnare?

Mellisande says

Jag läste Finna sig i en sittning och kan bara hålla med om alla lovord den fått i pressen. Det var länge sedan jag läste en så intressant debut och jag skulle egentligen behöva läsa den en gång till för att kunna säga något kvalificerat. Det är en text som är lika dubbel som dess titel "finna sig", dvs hitta sig själv och inordna sig. Dess tre akter åskådliggör dess huvudperson Anna i tre olika (kvinno)roller: mamma, älskarinna, vårdare. Det finns mycket man skulle kunna diskutera, men intressantast tycker jag är hur Anna porträtteras. Hur hon inte har någon personlighet att tala om, ingen genuin kärna. Den enda riktiga känsla hon ibland uppvisar, och undertrycker, är en uppblossande vrede. Annars definieras hon mest av brist på känslor som kärlek till barnen, maken, etc. Hon blir till genom performativa handlingar som måste utföras inför en annan ofta manlig, ibland inbillad, blick. Gör det henne till ett offer för en yttre, oobjektifierande och kanske patriarkal blick, eller för en fullt utvecklad narcissist som måste leva och dö inför en spegel? Lidbeck ger inga raka svar, det är en bok som ställer vissa krav på läsaren, gör den till medskapare. I stunder är den också rasande rolig; stilen avmätt, lakoniskt ironisk. Läs!

Floodinho says

Tragiskt skriven om hur en kvinna måste vara en fungerande "maskin" hela livet för att ta hand om hem, barn och män. Men trots att huvudpersonen Anna säger att livet tas upp av mammarollen är barnen mycket frånvarande i berättelsen. Anna känns också väldigt självupptagen och jag tycker synd om henne för att hon gjort val i livet som hon inte verkar nöjd med. Bra språk som flyter men lite för enformig, en konstant klagan på 200 sidor.

Marieinsweden says

Välskriven bladvändare om en kvinna som inte riktigt hittar sin plats i livet, som liksom inte vågar bejaka livet.

Maria Delby says

Så precist beskrivet. Så många exakta formuleringar. Om hur Anna, kvinnan i boken, finner sig (i det som händer) men utan att finna sig (själv). Så sorgligt. Saknar bara något om Annas barn-/ungdom, bakgrund till henne som vuxen.

Selina Öberg says

Ångestfylld uppvisning av hur en inte vill leva sitt liv. Lite småtråkig på sina ställen, men mycket stryka under tänkvärda stycken-kompatibel.

Naomi Carter says

2.5.

Det är egentligen inte en dålig bok, mest för att den inte är dåligt skriven, men den var så urbota tråkig att jag led mig igenom den. Enda anledningen till att jag läste ut den var för att den är så kort.

Jag blev liksom irriterad över att den aldrig tog slut, att inget hände, att den var så platt och förutsägbar. Den har en distans som jag ibland gillar men inte stod ur med här, Annas osympatiska icke-personlighet får aldrig något förskonande drag.

Jag kan tänka mig att det är lite som med Lena Anderssons Egenmäktigt förfarande, om man kan identifiera sig med Ester blir det en viktig berättelse som säger något om samtiden eller om oss själva, men ser man inte sig själv i henne blir den olidlig. Jag kunde inte hålla med om rollerna Anna spelade, att vara kvinna är något annat för henne än för mig, och därför kunde jag inte beröras.

Fanny Vellinge says

Misstänker att denna skildring av en kvinnas plats i nutiden kommer att dröja sig kvar i mig. Den gör mig knappast glad och upprymd utan snarare tom. Och trött.

Jag har svårt att tycka om huvudpersonen och hennes val men känner igen många kvinnor i henne. Men inte alls mig själv.

Hur vi kvinnor (men säkert även män) betar oss efter vissa sociala regler istället efter våra egna begär och behov. Boken är skriven i en grå nyans och enligt mig saknas både färg och känsla. Men det kanske är så det beskrivs bäst, eländet.

Anna är för mig kall och gör sig själv till ett offer istället för att själv ta makten. Men hade hon gjort det hade det i och för sig blivit som vilken roman som helst i högen av starka kvinnor.

Josefina Myrman says

Den här boken kröp under skinnet på mig. Och jag använder metaforen om skinn i ren protest mot Den Intellectuelle Mannen hon kastar bort sig på, som verkligen är genomgående vidrig. Men det är hon också.
